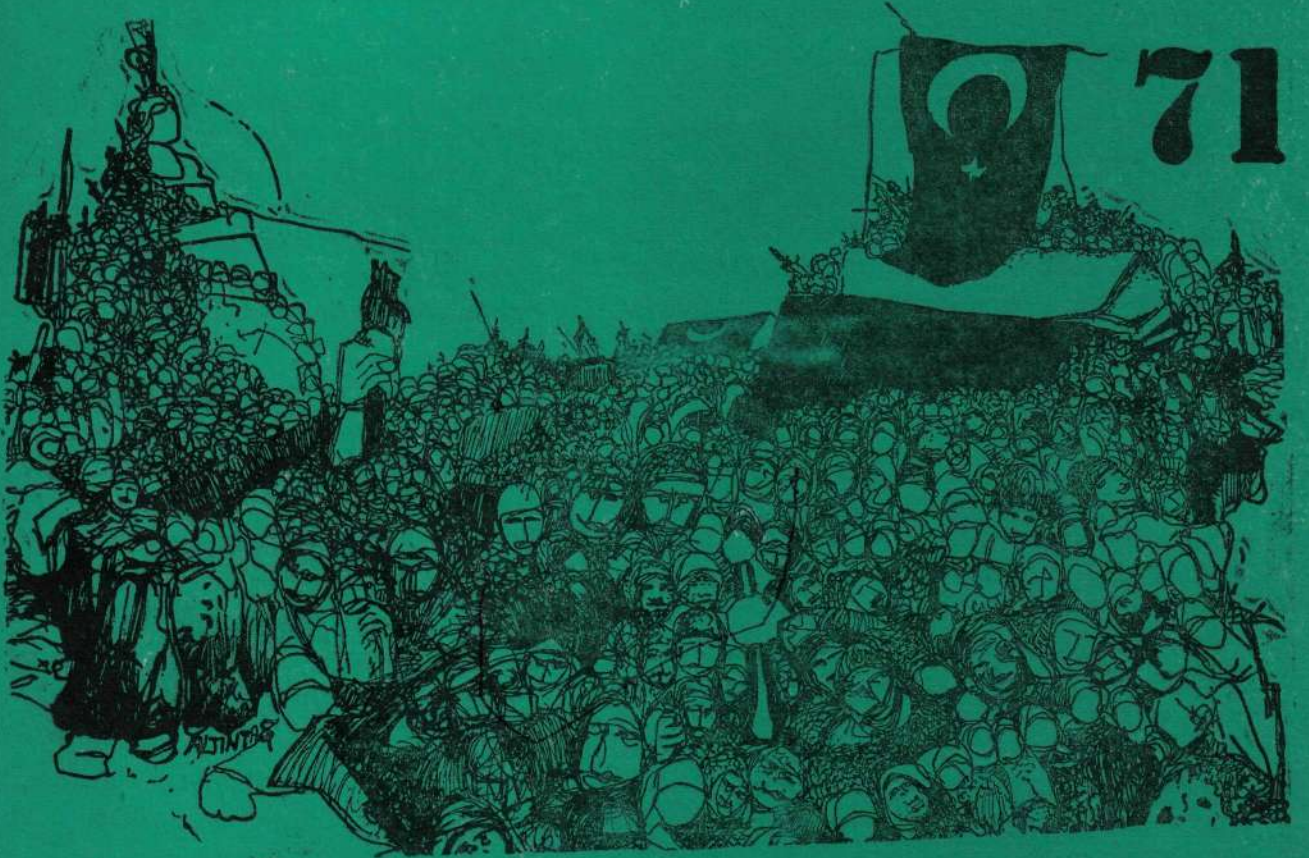

BOZKURT ÜLKÜ DERGİSİ HERŞEY TÜRK İÇİN TÜRKE GÖRE TÜRK TARAFINDAN

Ülkücü Hareket'in Öncülüğünde :

BÜTÜN TÜRKLER BİR ORDU!

Bozkurt'tan Bozkurlara

ERKEN SEÇİM VE ÜLKÜCÜLER

Değerli ülküdaşlarımız;

71 sayıdır çıkmakta olan Bozkurt dergisinde bugüne kadar siyasetle ilgili makalelerin sayısı 2 veya 3'ü geçmez. Yayın politikamızı tayin ederken «Bozkurt'un siyasetle uğraşmaması ve Türk gençliğini millî şuur ve ülküler etrafında toplayarak, Türk kültürü ile yetiştirmesini» arzu etmiştik. Geçmiş sayılarımızı tetkik edenler görecektir ki, Bozkurt; Türk Millî eğitiminin veremediklerini gençlere vermeye çalışmıştır. Hareket yolumuz «Herşey Türk için Türk'e göre Türk tarafından» esasına göre idi. Bu yolda taviz vermeden ve hiçbir korku tanımadan mücadelelemize devam ettik. Bu mücadele sırasında kalemleriyle bizlere yardımcı olan ülküdaşlarımıza dergiyi okutturmak için ellerinden gelen gayreti esirgemiyen ülküdaşlarımıza teşekkür ederiz.

Türk Milliyetçileri yıllardır «Dernekçilik» yaparak dâvâmıza hizmet etmiş, çeşitli gazete ve dergiler çıkartmışlardır. Fakat 1965 yılından itibaren bir dernekçilik hareketi halinden çıkan Türk milliyetçiliği siyasi bir hareket haline gelmiştir. Oy toplama ve fazla milletvekili çıkartma endişesi taşımadan mücadelesine devam eden Milliyetçi Hareket ve onun mensupları «Ülkücü bir kadronun» yetişmesi için ellerinden gelen gayreti esirgememişlerdir. Bugün ne kadar çalışkan ve Türk devletinin tereddütsüzce emanet edilebileceği tatbikatıyla kesinlik kazanmıştır. Ve yine bu hareket, ortaya koyduğu bazı fikirlerin bugün muhalifleri tarafından savunulduğunu görmüştür. Tarım Kentleri, Millet Sek-

törü, Ağır Sanayi, İşçinin kârâ ve yönetime katılması, tek ve mecburi sendikacılık gibi görüşler, bugün Türk Milliyetçiliğine düşman fikir sahipleri tarafından da savunulur hale gelmiştir. Bunların dışında, yıllarca Milliyetçiliği, «modası geçmiş, çağ dışı» olarak nitelendirenlerin bugün bu fikri savundukları ve cankurtaran simidi gibi sarıldıklarını da görmüştür ülkücüler...

Fikir iktidarını, sokak iktidarını ve müesses iktidarını kurmuş ülkücülerin bu saydıklarımıza sonuncusunu eklemek günü pek uzak değildir. Meclislerin aldığı erken seçim kararı meclis iktidarının da tamamlanabilmesi için Türk milliyetçilerini bu tarihi vazifeye davet eden bir mesaj olmalıdır. Zira şurası hiçbir zaman akıldan çıkartılmamalıdır ki: Kesin zafere Türk Milliyetçilerinin yani MHP'nin iktidarına bağlıdır. Fikir iktidarını, kadro iktidarını tamamlayan unsur, meclis iktidarındır.

Büyük güce ve mali desteğe sahip partilerin yanında MHP'nin propaganda ve malî desteği zayıftır. Yabancı güçler çeşitli oyunlar tezgâhlamakta ve sahnede oynamaktadırlar. MHP'yi destekleyen ve güç verenler peynir-ekmek yiyerek hayatlarını devam ettiren ülkücülerdir. Ülkücüler iç ve dış düşmanların saldırı ve tuzaklarıyla karşı karşıya bulduklarının farkındadırlar. Bu seçimler sırasında da bu tür tuzakların daha fazla tezgâhlanabileceğini akıllarından çıkartmamalıdırlar.

Önümüzdeki günlerde bütün ülkücüler oba oba, köy köy, kahve kahve, ev ev dolaşarak mücadelelerini, fikirlerini ve destekledikleri, mensup oldukları MHP propagandasını yapmalıdırlar. Ailelerine mektuplar yazarak MHP iktidarı için oy istemeli, ikna etmelidir.

Önümüzdeki günler için ülkücülerin parolası şudur: HER ÜLKÜCÜ EN AZ ON OY SAĞLAMALIDIR. Başarı için, hedefe varmak için bu gereklidir.

MHP'nin kuracağı güçlü iktidarın özlemi içinde bütün ülküdaşlarımızı selâmlar, başarılar dileriz...

Tanrı Türk'ü Korusun.

BOZKURT

Törensiz Gömülen Yiğitler

HASAN KAYIHAN

Çanakkale.. Burçsuz ve bârusuz hisar.. Ve zırhlılar, kruvazörler düşman kolunda.. Ölüm saçan mermiler.. Onlar öldürdüler biz şehid verdik. Ve açarak analarca yüreğimizi kara toprağın bağına, ölüm yağmurunu dindirdik. Güller bitti. Conkbayırında; beyaz ve kırmızı.. Bayrağımızdı o bizim; yurtlarımızda büyüyen şafaklara açılan gözlerimiz, Sakarya'da ırmaktı, Bingöllerde pınar.. Gözyaşlarımızla yundu kömürleşen bedenlerimiz, kirletilen mâbetlerimiz.. Destan destan büyüdü yüreklerimizde, bu topraklar için toprağa düşenlerimiz.. Dedemizdi onlar bizim, babamızdı, anamız ve bacımız. Meçhul asker dediler, kendini bilemeyenler.. Taşlar diktiler, **verden göğe, Taşları** alkışladılar.. Yüreklerimizde yaşayan, soluk alan ve yumruk yumruk sıkılan şehitlerimiz, güldüler taşlara yüz sürenlere bakıp...

Ve onlar.. Taşlara yüz sürenler, bilemediler ki kızıl gözlü güllere gülerek koşanlarımızın öfkesi, baruta değildi, çeliğe ve çekirdeğe değildi diş bileyişleri.. Gönüllerindeki ateş, kâlûbelâ dandı.. Taşadıkları ruhtandı, kandandı. Taş sundu meçhul askerciler, «yattığı toprak belli, tuttuğu bayrak belli» olanlarımıza. Şehitler tepesini boş sanıp, taşlarla doldurmaya kalkıştılar.. Çünkü, ruhsuz ve imansızdılar.. Kimbilir, belki de kansız.. Düşünemediler ki, düşünenlerin, «gökkubbeyi ridâ nâmı ile alıp da kanayan lâhtlerine bütün ecrâmı ile çekmek» istediği süngülü yiğitler, şeklin ve biçimin çok çok ırağında ve elbette üstündeydiler.. İmanları, puta değildi, taşa ya da haça değildi. Maddeden arıtır da öyle inanırlardı.. Hristiyanlardan farklarını bilemediler, batının çılgın papağanları kesilenlerimiz..

Bilemediler ki, onlar, ellerini yıldızlara, tablolara, mozaiklere değil, sonsuz kudret sahibi Tanrı'ya uzatmaktadır.. Biz onları taştan mozaiklere değil, yüreklerimize gömdük.. Taşıyaçağız, dünya durdukça.. Destanlarımızla ve ağıtlarımızla..

Zulmün o kızıl gölgesinde pusu kuranlar, korkulu yüreklerini kanla yüreklendirip tetik çekiyorlar.. Gözlerini bürüyen kızıl ve iğrenç öfke, bir namlunun dibinden fırlayan kurşun olup ölüm taşıyor.. Tetik, parmaklarının altında; parmakları daha gerilerde birilerinin.. Onlar, zulmün ve nasırlaşmış bir arzunun elleri, ayakları.. Vur dendiğinde vuruyorlar. Çanakkale önlerinde sürülen bir fişek gibi.. Sadece barut ve çelik.. Patlayacak ve parçalayacaklar.. Fitilleri bunun için ateşleniyor zira.. Hedef, gene inananlar, imân edenler.. Kara toprağın bağına düşenler gene isimsiz değiller, meçhul hiç değiller.. Gözlerinde ve gönüllerindeki ateş, özünü Tanrı'dan, Tanrı'ya imândan almış.. Vatânının ilhâmıyla, soyunun kutsal kanıyla bezenmiş, büyüdüğü toprak ve tuttuğu bayrak belli olanlar...

Vahşetin ellerine ve beyinlerine söyletecek tek söz bırakmamışlar. Destanlarını söylüyorlar şimdiden; düşenler, düşmeden önce ağıtlarını... Ve dualarını. Gönüllerinde aynı ülkü : Tanrı Korusun Türk'ü. Törensiz gömülüyorlar, Ülkü Şehitleri.. Fâtihâ'ları doğduklarında okunmuş..

Tuğcugil Anlatıyor

FİKİR SİSTEMLERİ SAVAŞI

XI

TÜRK FİKİR SİSTEMİ IX

Derleyen : MURAT ÇAVDAR

Bir ideolojiye iki türlü bakabiliriz: Bu bakış şeklinin birincisine iddialar, sloganlar ve hareketlere topluluğunun girdiğini; ikincisine «Fikir Sistemi» ifadesinin yansıdığını kabul edelim.

Böyle bir bakış tarzını kabul edersek, şöyle bir manzarayla karşılaşırız: Birinci bakış şeklinde ideoloji, karmakarışık bir ormanı andırır. Patikasız, geçit vermez yaban sarmaşıklarıyla kaplı, öyle uçsuz, bucaksız bir orman... Ortalıkta,, birbirinden kopukmuş izlenimini veren tartışmalar, hareketler.. tezler uçuşur.

Şimdi, hayalimizi zorlayarak, bu orman manzarasını bir daha göz önüne getirelim: Komünizm, veya «bilimsel sosyalizm» adlı ideolojiye aslında iyi niyetli fakat sistemden habersiz bir adamın baktığını düşünelim. Bir gün bir meydana veya okulda, «Tam Bağımsız Türkiye» diye bağırarak yürüyen insanlar görecektir. Ertesi gün bir Pravda artığı komünist gazetede, «gerçek demokrasi» isteyen «gençler»le ilgili bir haber okuyacaktır. Daha öbür gün de, bir komünistle karşılıklı çay içerken ondan, meselelere «bilimsel» açıdan bakmak gerektiği, «bilimsel» olmayan yaklaşımların yanıltıcılığı üzerine bir nutuk dinleyecektir.

Şimdi, bu vatandaşımızın, üç gün içinde karşılaştığı olaylardan nasıl etkilendiğine bir göz atalım: Bu safdil vatandaşımız, «Tam Bağımsız Türkiye» haykırıışlarını dinlerken, tabii olarak Lenin'in «Emperyalizm» teorisinden habersizdir. Bu vatandaşın, Türkiye'deki birçok ilim adamı gibi, hiç sözlük karıştırmadığını rahatlıkla söyleyebiliriz. Hele sosyalist sözlüğü hiç eline almamıştır bu vatandaş! Bundan ötürü de, «sosyalist sözlüğü»n kelimelere verdiği anlamdan habersizdir. Sosyalist sözlük, dünya devletlerini «emperyalist» ve «emperyalist olmayan» diye ikiye ayırmıştır oysa! Ve bu sözlük, «emperyalist» in, «komünist rejime sahip olmayan endüstri ülkeleri» olduğunu da ayrıca açıklamıştır. Nihayet bu vatandaşımız, «emperyalist olmayan» in da, gerçekte en gaddar imparatorluklar bile olsalar, «komünist ülkeler» demek olduğunu bilmez. O, bu «bilimsel» açıklamalardan çok uzakta, kendi iç dünyasındadır. Bağımsızlık kelimesine takılmıştır aklı. «Bağımsızlık»ın kendi kafasındaki «istiklâl» kavramından çok farklı bulunduğunu bilmeden, dalıp gitmiştir zavallı. Halbuki, bilimsel sosyalist terminolojide «bağımsızlık»ın sadece komünist olmayan ülkelere karşı düşünüldüğünü, bu cins bağımsızlığın ancak «sosyalist dünya» ya, yani komünist kuvvetlerin safına geçmekle sağlanabileceğini düşünmez. Günümüzde insan, kavramların kurbanı olduğundan, duyduğu her sözü kendi öz dilivle anlamaya kalktığından, bu nokta çok önemlidir. Unutmamak gerekir ki, insanların anlaşma vasıtaları dildir ve bu dilin, kendine özgü bir sözlüğü vardır. Günümüzde sahte ideolojiler, kendilerine ayrı bir sözlük bulmuşlardır ve herkesin kendi öz dilinde kurdukları anlaşma sistemini bu «bilimsel» sözlükle alt-üst etmişlerdir. Sahte ideolojinin «hatip» lerini dinlerken, «Ne diyorsun, anlamıyorum bee?» diye bir itirazda bulunamazsınız. Böyle bir itirazı onlar, Lafonten'in karga mantrığı kabul edecekler ve size «çağdışı» damgasını vuracaklardır.

«Hatip» kürsüsündeki tilkinin, sözlük dağıtacak kadar «uyanık» olduğunu kabul etsek bile, dağıtılan sözlüklerden kimse bir şey anlamayacaktır: Bu «bilimsel sözlükler»in alfabeşi Cince, ya da Rusça'dır çünkü...

Lider ve «Lidercik»ler...

MUSTAFA GÜMÜŞ

Geçtiğimiz haftalarda siyasi partilerin liderleri televizyonda görünerek, Türkiye'yi hangi yollarla kalkındırabileceklerini, nasıl bir devlet düzeni kurmaya çalıştıklarını açıkladılar. Gerçi söylenenlerin hepsi daha önceden yazılmış, söylenmiş şeylerdi ama, bu konuşmalar; siyasi partilerin görüşlerinin genel başkanlarının ağızından ilk defa milyonlarca kişiye birden anlatılması bakımından ilgi çekici idi.

Konuşmaları dinleyenler, Türkiye'yi idare etme iddiasında olan bazı şahısların gerçekte ne kadar aciz, basit ve sathî kişiler olduğunu görerek hayal kırıklığına uğradılar. Bilhassa en büyük solcu partinin genel başkanını dinleyince, dönme ve yahudî basın organlarının yalancı şöhret yaratmakta çok usta oldukları yolundaki kanaatimiz kesinlik kazandı. Demek ki propoganda nelerle kaadirdi!. Türkiye'de kazara da olsa 1 yıla yakın bir müddet başbakanlık yapan, yani bu büyük devletin dizginlerini eline teslim ettiğimiz kişi ve taifesinin olaylara bakışı, Türkiye'nin geleceğini değerlendirmesi ve takındığı tavırlar, Türk milleti için, bu şahıs ve temsil ettiği zihniyetin biraz olsun yakından görülmesi ve tanınması bakımından çok faydalı oldu.

Beri yanda bir diğer siyasî, rakamlara boğduğu konuşmasında, hakkında teşekkür etmiş olan kanaatleri değiştiremedi. Bilâkis daha da kuvvetlendirdi. Ayrıca şu da görüldü ki, «din ve maneviyat» esprisi ile siyaset sahnesine çıkan bu şahıs ve genel başkanı olduğu parti, bu hüviyetini ikinci plâna düşürmüş bulunmaktadır. Artık onlar için «manevî kalkınma» dan çok, maddî kalkınma önem taşımakta, Türkiye'nin dünyanın en ileri ülkelerinden biri olması, onlarca «sanayileşme» şartına bağlı bulunmaktadır. «Maddî ve manevî kalkınmanın birlikte gerçekleşmesi», yâni «Topyekûn kalkınma» tezinden vazgeçip gerekli ama yeterli olmayan «maddî kalkınma» tezine sahip çıkan bu parti kendisine oy veren kitlelerin başka siyasî görüşler etrafında toplanmasına mani olamıyacağına benzer.

Yukarda bahsettiklerimizin yanısıra diğer siyâsîlerinde ortak özelliklerinden bir şu idi : Bol bol sövmek... Zaten siyasî hayatımızda sırf falancaya düşmanlık sebebiyle kurulmuş partiler

Er Meydanı

ÜLKÜ ÇİLESİ

Ülküdaşım gurbet İde vuruldu
Telgraf ekip soranlara ne deyim ?
Yapayalnız memlekete varınca
Karşı çıkıp soranlara ne deyim ?

Öldü desem elim, ağzım büzülür
Gözyaşlarım iplik iplik çözülür
Ana, baba, baci, gardaş dizilir
Boyun büküp soranlara ne deyim ?

Allahsızlar alay eder din ile
Bir ülkücü savaş yapar bin ile
Öfke ile, isyan ile, kin ile
Yola bakıp soranlara ne deyim ?

Türk - İslâm sevdası büyük suç oldu
Şehidin sayısı seksenüç oldu
Tevekkül, tahammül, sabır güç oldu
Kan, yaş döküp soranlara ne deyim ?

Varıp oturunca siyech taşına
Arkadaşlar gelir, durur karşıma
Hani ? diye yüreğimin başına
Ateş yakıp soranlara ne deyim ?

(6.3.1977)

ABDURRAHİM KARAKOÇ

bile var.

Ancak, ekonomik ve siyasî görüşlerini açıklamak için televizyon ekranlarına çağrılan «lider»lerin, bu hastalıklarını ve saplantılarını bir saat için olsun terkedememeleri gerçekten ibret verici ve endişe uyandırıcı bir durum.

Bunları kısaca özetledikten sonra; her zaman olduğu gibi yukardaki iç karartıcı tabloya istisna teşkil eden olaya gelelim : Siyasî parti

liderlerinin konuşmalarının sonuncusu MHP'nin ve Milliyetçi Hareketin Lideri, sayın Alparslan Türkeş'e aitti. Partili, partisz her vatandaş Türkeş'in konuşmasını dinledikten sonra şu noktada birleştiler: Siyasi parti liderleri içinde en seviyeli, en dürüst ve en muhtevalı konuşma Türkeş tarafından yapılanıydı. Hattâ bir büyüğümüz konuşma sırasında televizyan başında «bir parti lideri gibi değil, bir devlet başkanı gibi konuşuyor» demişti. Bu teşhis çok doğrudu. Sayın Türkeş, bütün siyasi mücadelesinde politikanın çirkefine bulaşmamış tek liderdi. Son konuşmasında diğer «lidercik»lerin seviyesine inmedi. Onları kendisine muhatap dahi almadı. Gayet açık ve net şekilde MHP'nin Türkiye'nin kalkınması konusundaki görüşlerini ortaya koydu. Diğer konuşmalarda gördüğümüz dedikoducu, basit politik hesaplara dayanan üsluptan itina ile kaçınmıştı. O, hesaplarının bugün için değil, Türk milletinin ve devletinin geleceği için olduğunu bu konuşması ile bir kere daha ispatladı. Hattâ bugüne kadar Türk milletini idare eden iktidarların hatalarını sayarken, bunun yanısıra hepsinin hakkını teslim etmesi ve herşeye rağmen bu hizmetleri «minnet ve şükranla anması» belki de milletimizce ilk defa rastlanan ilginç bir değerlendirme idi. Çünkü sayın Türkeş, parti, bölge, mezhep ayırımı gözetmeden Türk milletinin kutsal bir bütün olarak görmekte, «her Türk insanını Allah'ın kutsal birer emaneti olarak» vasıflandırmaktadır. Parti liderlerinin birbirlerine sövmelerinin yalnız ve yalnızca milletimizi birbirine düşman edeceğini, çeşitli partilere mensup vatandaşlar arasında kin ve nifak yaratmaktan başka hiçbir netice getirmeyeceğini bilen lider, bugün yalnız ve yalnız sayın Türkeş'tir.

Sayın Türkeş'in konuşmasındaki bir başka özellikle de Türkiye'nin kalkınabilmesi için derinlik ve genişlik taşıyan yeni ufuklar getirmesiydi. Sayın Türkeş Türkiye'de kalkınma plânlarının, eldeki imkânlar düşünülerek yapıldığını, bu sebeple büyük hedefler konulmayıp eldeki imkânlar göre küçük hedefler tayin edildiğini söyledi ve «önce hedef tayin edilmeli, daha sonra o hedefe ulaşmak için bütün imkânların seferber edilmeleri sağlanmalıdır» dedi. «Büyük hedefler tayini» de diğer siyasilerimize çok yabancı bir konudur.

Yıllardır kasıtlı bir şekilde yürütülen pro-

poganda ile zihinleri bulandırılan vatandaşların şaşırıkları ve hayret ettikleri bir nokta da sayın Türkeş'in devamlı olarak birlikten ve beraberlikten, kardeşlikten, sevgiden söz etmesiydi. Çünkü yabancı güçlerin talimatlarıyla hareket eden Türkiyeli basın, ve Türk düşmanlarının «fısıltı gazetesi» yıllardan beri MHP'yi ve Türkeş'i öylesine ters tanıtmışlardı ki!. Doğuda yapılan propoganda «Türkeş iktidara gelirse sizi kesecek», Alevî vatandaşlarımızda yapılan propoganda «Türkeş iktidara gelirse sizi kesecek», Karadenizde yapılan, Akdeniz'de yapılan propoganda «Türkeş sizi kesecek» şeklinde yürütülüyordu. Hatta CHP'nin toprak ağası senatörlerinden birisi olan Recai İskenderoğlu'nun geçtiğimiz yıllarda Meclise verip daha sonra geri aldığı soru önergesi de aynı temele dayanmıyormuydu? Halbuki sayın Türkeş ve MHP'nin yıllardır devlet ve millet düşmanlarına karşı yaptıkları mücadelede savundukları ana fikirlerden birisi «Türk milletinin bölünme kabul etmez kutsal bir bütün olduğu»dur.

Bu konuşma, diğer siyasilerin yaptıkları ile karşılaştırıldığı vakit şu gerçeği haykırmaktadır: Türkiye'yi maddî ve manevî bakımdan kalkındıracak, milletimizi çağlar üzerinden sıçratarak ilim ve teknikte en üst seviyeye çıkaracak tek parti MHP, tek lider Alparslan Türkeş'tir. Çünkü MHP ve Türkeş dün söylediğini bugün «unutan!», dün söylediğini bugün inkâr eden, yola çıktığı zaman koyduğu hedeften daha sonrakı yıllarda yüzseksen derece sapan parti ve lider değildirler. Türkeş, siyasi hayata atıldığı 1965 yılında ne söylediye bugün de onu söyleyen tek liderdir. Türkeş ve MHP, yıllar önce ortaya koydukları fikirler ve projelerin bugün kâpanın elinde kaldığı, âdetâ yağma edildiği tek lider ve partidir. Türkeş, daha on yıl önce en büyük suç olan «milliyetçiliği» bugün en itibarlı fikir haline getirmeyi başarmış, Ecevit'i dahi «gerçek milliyetçi biziz» demek zorunda bırakmıştır.

İşte bunlara dayanarak diyoruz ki: Gelecek Türk milliyetçiliğindir, milliyetçi-ülküçü hareketidir, MHP'nindir. Türk milletinin karam talihini yenecek, lekesiz ve gölgesiz bir adalet düzeni kuracak, milletimizi tarihteki yüce tahtına yeniden oturtacak Milliyetçi Hareket'in zafarını çabuklaştırmak için çalışanların Allah yardımcısı olsun.

Zaman Ötesinden Beklediğim..

GÜNERKAN AYDOĞMUŞ

Kızıla döner kurşuniliği dağların. Göğün kı-
zıllığı bulutlara vurur rengini. Tam güneşin bat-
tığı yerde olur bütün bunlar. Sonra dayarım ba-
şıma ellerimi. Uzaklara bakar, sonsuzu ararım.
Bir karanlık gecenin belirtisi, ıpışıl acunun ka-
ranlığa gömülüştür o kızılık. Ve o uzak dağla-
rın eteklerinde, bu kızılığa inat, solur mu, bir
vücut, çarpar mı yürekleri birinin..

Belki orada da yaşayanlar vardır, senin ve
benim gibi.. Öyle bir sessizliğe bürünürki o an
dünya, sadece renkler konuşur. Öyle bir ses-
sizliğe bürünürki o an dünya, sadece dağlar
konuşur. Ama sessiz, ama soluksuz anlatır her-
şeyini. Duygular var, ya bir garipdir zaman içe
risinde. Onun dilini, onun güzünü yer ve zaman
açar. Açar da, bir umman denizine döner her
yer. O vakit zaman durur. Konuşan dilin, açılan
gözün içerisinden, asırlar geçer bir anda..

Yaşanılan zamandan kopmak, ya geride
yaşamaktır zamanı, ya da çok ilerde olmak.
Ben böyle geçerim zamanın ötesine. Ama bütün
bunlara rağmen, eremediğim bir şey var zaman
ötesinde. Gözlerim daldıkça ufuklara, birşeyler
beklerim. Akşamın dar vaktinde, katar katar su-
nalar uçar. Nerden gelip nereye giderler bil-
mem ya. Sanki beklediğim ardından ha çıktı, ha
çıkıyor.. Ve sabırlı bekleyişler böylece sürüp gi-
der. Bu sessiz soluksuz dünya, o kadar mutlu
eder ki beni, bir kara sevda dolar içerime. Bir
hasretlik duygusu kaplar benliğimi. Hiç duy-
madığım bir şarkı gelir derinden. Sevdam daha
da büyür, hasretlik daha da ateşlenir.. Ama ki-
me karşıdır sevdam! Hep böyle beklediğim kim-
dir benim? Elâ gözlü, ya da kara gözlü bir gü-
zel..! Saçları belden aşağı bir Türkmen kızı
mı..? Bakar gözlerime, «Sevdan benim» der
«Hep beni bekledin, beni gözledin ufuklarda»
yanımdan uzaklaşıp giderken onu unuturum, ha-
yâli bile silinir gözlerimden. Değil.. Onun sev-
dası değil içimdeki. Yıllardır gözlediğim
yıllardır beklediğim yolcu, anlarım ki o de-
ğil. Zamanın ötesinde bile erişemediğim,
kavuşamadığım hasretlik bir güzel değildir. O
bilmediğim sevdayla kavrulmak, görmediğim
yolcuyu beklemek kadar duygulandırmaz hiç

bir şey beni. Hep içli, hep duygulu anlarımda
tutar bu sevda. Görüp de sevmek, uğurlayıp da
beklemek sevdaların en hafifi. Karaçaoğlan mi-
sâli her çeşme başında bir güzel, her göçmen
kervanında bir ceylan yakışına benzemez bu-
nun yakışı. Kalbini okuyup, yüzünü çizemediğim,
gelişini sezip yerini bilemediğim bambaşka bir
ateş sarar içimi.

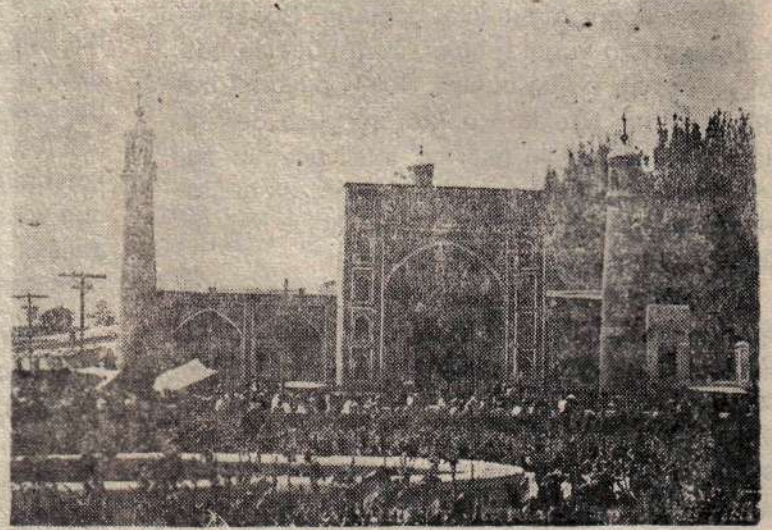
Mor dağlardaki kızılık kaybolurken, akşa-
mın alaca karanlığı sarar. Bir çift öküz, bir sa-
ban demiri şakırtısı ve bir kuru öksürük, kaybo-
lur karşıki yoldan. Esmer, traşsız yüzünden alın
terini biraz önce toprağa dökmüş, bir garip
köyüdür geçen. Onun ardında beklediğim umut,
onun ardında beklenen sevdam, ha çıktı, ha çı-
kar. Akşamın alaca karanlığında bir kutlu el va-
rır Tanrıya, dün silâh tutmuştu o eller bilirim;
bugün nasır nasır, bugün toprak toprak kokar
içler. Ve en temizinden dualar, en içten duygu-
larla kavuşur Tanrısına. Ardından bir nur şeridi,
kapkaranlık gökten yere doğru ha indi, ha iner...
Görmediğim, bilmediğim bir yerden, haber geti-
rir bir ulak. Sesini duyar gibiyim nal seslerinin.
Bir kutlu haber ki, beklediğim; ha vardı, ha varır
yanıma.. Karanlık kaplar dört bir yanı. Gökyü-
zünde yıldızlar görünür. Anlarım ki, artık, bende
zaman ötesi böyle başlar, böyle biter hep. Ama
sönmez, ama gitmez içimden kara sevda. Her-
gün daha fazla, hergün daha hızlı, hergün daha
başka yakar bu ateş beni..

Tarihten Günümüze Olaylar

TÜRKİSTAN

A. ŞEKÜR TURAN

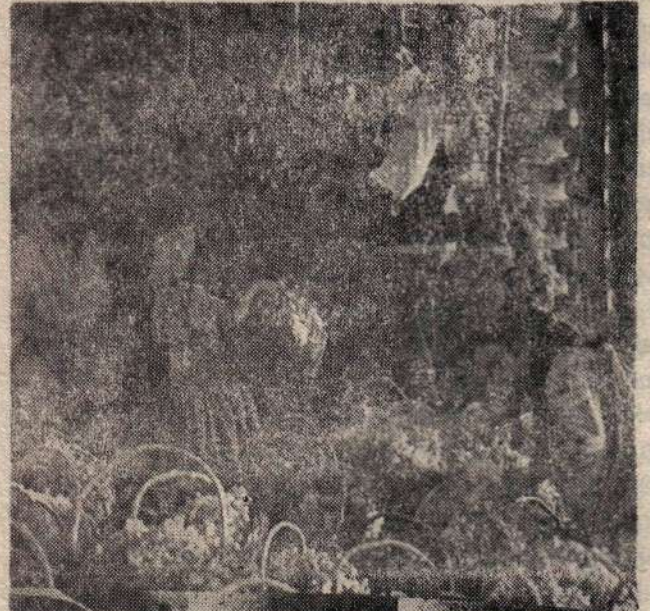
Kaşgar'da Türkler tarafından 9. asırda inşa edilmiş bir cami. Cami, ama ibadet yasaktır!

Bu güzel isim Rus emperyalizmi bölümünde «Özbekistan, Kazakistan, Türkmenistan, Kırgızistan, Tacikistan» gibi Türkistan Türk'ünün kabul etmediği isimlerle anılırken, Çin emperyalizmi bölümünde de «Singkiang» Çince «yeni eyalet» manasına gelen bir isimle Türkistan ismini örtbas etmeğe çalışmaktadır. Emperyalistler tarafından takılan bu uydurma isimleri Türkistan Türk'ü kabul etmeyip, her fırsatta bu uydurma isimlere karşı silâhla, siyasî ve edebî araçlarla karşı koymaktadır.

Çin ve Rusya bir millete dayanan birer devlet değildirler. Milletler topluluğundan meydana gelen birer imparatorluktur. İmparatorlukların sonu zeveldir, inkırazdır. Dünyada ebedî olan milletlerdir. İmparatorluklar ise er-geç çökmeye mahkûmdur. Tarih meydanına yalnız Çin ve Rus imparatorlukları gelmedi, onlardan daha büyük, daha muazzam imparatorluklar geldi, geçti. Bunun en yeni misâli Büyük Britanya imparatorluğudur ki, topraklarında güneş batmayan bu imparatorluk, dağıldıktan sonra bugün kendi anavatanında büyük iktisadî meselelerle başbaşadır.

Türklerin ezeli düşmanı olan Çin ve Rusya, Türkistanı paylaşmışlar ve şimdi de bu paylaş-

manın muhasebesi üzerinde birbiriyle hırlaşmak tadırlar. Türkistan'ın tabii zenginlikleri bu iki emperyalist devletin ekonomilerinin ana maddelerini meydana getirmektedirler. Rusya uzay denemelerini Türkistan'ın bölünmez bir parçası olan «Kazakistan» da yürütürken, Çin

Sebzeciliğiyle tanınmış Turfan'da çalışan soydaşlarımız. Bu güzelim üzümler de, yetiştirdikleri birçok meyva gibi Çin'inin kursağına inecektir...

Alın terlerinin ürünü herşeylerini gasb eden Kızıl Çin diktatörleri, tıpkı Rusyadaki gibi, evlerine gönderdiği kadınlı-erkekli propagandacıları vasıtasıyla onları ne kadar «mutlu» olduklarına inandırmaya çalışırken da geri durmaz...

müstevlileri de Atom santralini Doğu Türkistan (Singkiang) da kurup gerekli olan ham maddelerini bu topraklardan sağlamaktadır.

Bugün haritada bir Türkistan ismi, bir Türkistan bayrağı yoktur. Fakat şuna inanırızki yakın bir zamanda bir Türkistan devleti ortaya çıkacaktır. Çünkü o topraklarda Türk milleti vardır. Bütün baskı ve imha siyasetine karşı 60 milyonu aşkın Türk orada yaşamaktadır. Orada Türkler yaşadıkça, kim ne derse desin, o yurdu adı Türkistan'dır. Türkistan Gerçeği'ne herkesten önce, hür yaşayıp, hür düşünebi-

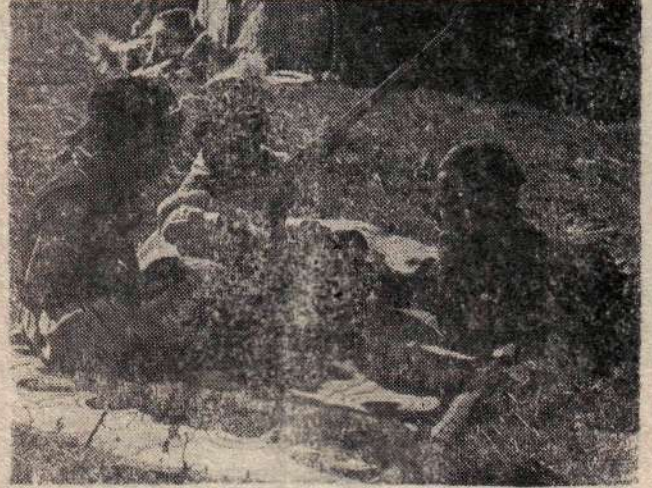

Bu da bir Çinli uşağı; Komünist Partisi ajanı, sözde «Türk»!.. O da soydaşlarımızı tarlada ziyaret ederek görevini yapıyor...

len Anadolu'daki Türk gençliği inanmalı ve hizmet etmelidir.

Bu hizmet nasıl olur? Önce okumaya mecbur olduğu ders kitaplarını okumalı, sonra da Türkistan ve diğer Türk topraklarına ait kitapları okuyup o memleket ve insanları hakkında sağlam bilgi edinmelidir. O yurtların neden Rus ve Çin boyunduruğuna düştüğünü içtimaî, siyasî ve askerî yönden araştırmalı, o memleketlerin düştüğü hayata düşmemelidir..

Okul bitip söz sabibi olduktan sonra da önceden edinilen bilgilere dayanarak Türkistan dâvâsına Türkiye'de ve dost İslâm memleketlerinde taraftar aramalı ve Türkistan meselesini Birleşmiş Milletlere götürmelidirler.

Ve Türkistanlı çocuklar... Herşeyden habersiz, propaganda işlerinde kullanılacak fotoğraflar için ellerine verilmiş sazla oynuyorlar. Çin ve Rus propagandaları bu tip fotoğrafları, dünya kamuoyunu Türkistanlı soydaşlarımızın ne kadar mutlu olduklarına inandırmak için sık sık kullanır.

Diğer taraftan Türkistan dâvâsına gönül verdiğine inandığımız bir kısım Hükümet üyesi büyüklerimizden ve politika sahnesinde olan eski arkadaşlarımızdan, eline fırsat geçmişken, hiç olmazsa basın ve TRT yolu ile dâvâyı canlı tutmasını faydalı bulmaktayım. Her gazete okuyuşumuzda bu arkadaşlarımızın makalesini ve radyo dinlerken, televizyon seyrederken beyanatlarını dinlemek isterim ve isteriz.

18 MART

BÜNYAMİN NAMİ TONKA

18 Mart 1915 Çanakkale Deniz Savaşı müteffik İngiliz ve Fransız donanmalarının İngiliz emirali Robeck ve Fransız emirali Cueprat'te'nin kumandasında Çanakkale Boğazına büyük hücumu ve ağır zayıflık vererek büyük hezimetle geri çekilmiştir. Onsekiz büyük zırhlı ve birçok destroyer ve denizaltı gemisinden oluşan donanmasının 506 topuna karşılık Türk boğaz tabyalarında 150 Türk topu zafer kazanmıştır. İngiliz Ocean ve Irresistible zırhlıları ve Fransız Bouvet zırhlısı batmış, bir İngiliz ve iki Fransız zırhlısı çok ağır yaralanmıştır. Yalnız Bouvet'de 600 Fransız gemicisi ölmüş, hücum altı saat kırk beş dakika sürmüştür. Türkler yalnız kırkdört şehit ve yetmiş yaralı vermiştir.

Sabah saat 10.30 da Queen Elizabeth, Inflexible Agamemnon, Lord Nelson, Triumph, George gemileri boğaza girdi ve saat 11.15 te Triumph zırhlısının ilk mermiyi atmasıyla savaş

başladı. Her tarafı toz ve barut dumanı kapladı. Bu arada bizim tabyalar atışa geçti. Agamemnon gemisi isabet aldı. Inflexible de yangın çıktı. 12.00 de Fransız gemileri İngiliz gemileri betler kaydeden Türk topçuları sevinç içinde Nusret Mayın gemisinin boğaza dakikada 600 murettebatı ile Bouvet gemisinin döşediği yirmi altı mayından birine çarparak iki dakikada 600 murettebatı ile Bouvet gemisinin sulara gömülüşünü seyretti.

Saat 14.45 te Irresistible zırhlısı Bouvet in akibetine uğradı.

Saat 16.30 da Inflexible mayına çarparak ve yaralı gövdesini sürükleyerek savaşı terk ediyordu. Sıra Ocean'a gelmişti. O da bir mayına parçarak yok olacaktı. Birkaç saat içinde Bouvet, Irresistible, Ocean batmış Gaulous, Suffren, Inflexible saf dışı edilmişti. Düşmanın mayın arama-tarama gemileri de Türk topçusunun isabetli atışları ile yok edilmiş güneşin batmasına az bir zaman kaldığında, saat 17.00'da her tarafı cehennem bir ateş içinde bırakarak boğazı geçmeyi tasarlayan düşman armadası kuvvetinin üçte birini kaybederek harp meydanından mağlup ve perişan olarak geri dönüyordu. Düşman komutanı Çanakkale'nin geçilmezliğini bu ağır kayıplarıyla anlamıştı. Böylece yenilmez zannedilen düşman yenilmiş, İstanbul kapıları kapatılmış, onsekiz Mart gününde dünyanın hiç beklemediği büyük zafer kazanılmıştır.

Büyük Türk Milleti.. Ne mutlu sana ki, kendinden kat kat güçlü ve çağının en büyük donanmasını harp sanatına yeni bilgiler katarak yendin. Zafer kazandın.

Tarihi düşmanlarımız bugün güçlü olduğun için sana dost gözüküyor fakat beşbin yıllık bir tarihe sahip millet olarak artık anlamalısın ki sana senden başka dost yoktur.

Atalarımız ne güzel söylemişler «Ayıdan post, düşmandan dost olmaz» İşte bu senin vaz geçilmez prensibin olsun. Atatürk «Yüksel Türk senin için yüksekliğin hududu yoktur.» diyor. EY TÜRK yükselmeye mecbursun. Dün yükselmen engellemek için düşmanın dördü, beşi saldırdıyordu; bugün yine dost gözüküp düşmanlık yapıyorlar. Sıkıştığın, aciz olduğun an yine ezilmek yok edilmek isteneceksin. EY TÜRK; bunun şuuruna vararak TİTRE VE KENDİNE DÖN !...

Düğün Evi

OĞUZ SOYLU

Evin damına, uzunca bir sırığa çekmişlerdi bayrağı. Köyün her yerinden rahatlıkla görülecek şekildeydi. Evin önünde de kalabalık vardı, davul vardı, zurna vardı.. Oynayanlar vardı. Düğün eviydi burası.

Severdim düğünleri. Çünkü, Türk'ün çoğalmasa demektir her düğün. Yeni bir ocağın daha tütmesi demektir, Türk'ün töresine göre. Sonra düğün evlerinde bulurdum istediğim dinleyicileri. Sayıca diğer zamanlardan daha çok çalar söyledim.

Bir ara çalgılar sustu. Bakışlar bana doğru çevrildi. Damadın sağdıçlığını yapan genç yanıma sokuldu.

— Köyümüze, düğünümüze şeref verdiniz. Sazınızla çalıp söyleyerek düğünümüze neşe katar mısınız?. Dedi.

İstediğim de buydu zaten. Sözü ikiletmedim. Mızrabı tellere vurmaya başladım. Düğün eviydi burası, memleket meselelerini söylemeden önce o bölgenin türkülerinden bir-iki söylemek gerekiyordu. Önce öyle yaptım. Sonrada sazı, sözü durdurup izin istedim.

— Beyler.. Türküleri dinlediniz. İsterseniz, şimdi size memleketi anlatan bazı şeyler çalıp söylemek istiyorum. Bu neşenizin üstüne böyle şeyler gitmez ya... İsterseniz söylerim izin vermezseniz gene birkaç türküyü okuyuveririm

— Sen bilirsin âşık, dediler..

KİMLİK

Hep Hak için döğü
Toy düğündür harp
Yerde korkusuz Bozkurt, gökte yiğit kartalım,
Üstte gök çökmedi ki, güneşe dek artalım..
Ortadadır her şeyim, yoktur zerre partalım!..
Döner isem Başbuğum,
Çelik kılıç çarp bana.
Zafer için değildir
Demir dağlar sarp bana
O dağları deldim ben, tunç beni tutamadı,
Adımı duyan yağdı adımları atamadı...
Tanrı kuluyum; Oğuzhan atam adı,
Tam Türk şekli vermişti
Rahim adlı darp bana.

HASAN DEMİR

Mızrabım telleri, sözlerim gönülleri titretmeye başladı :

Halimiz hal değil dostlar,
Yüreğim kara bağlıyor.
Adım başı gördüğüm dert
Ciğerlerim kan ağlıyor..

İşsizlik tutmuş yakamdan,
Ne umarız Alaman'dan.
İstanbul'un surlarından
Ulubatlı can ağlıyor..

Gösteriş kılıkta kepte,
Zenginın parası cepte.
Hayat böyle uğraş sekte...
Fakir, perişan ağlıyor..

Üretimi artırmazlar,
Fabrikaları kurmazlar,
Köylüm halini sormazlar
Sözümü duyan ağlıyor.

Türk'ü soymak için nizam,
Zam üstüne konulur zam.
Oğuzsoylu'yü sarar gam,
Gerçeği gören ağlıyor..

Düğün evinde bu kadarı yeterdi. Sözlerimin arkasına iki hareketlisinden türküyü ekledim. Bittirdiğimde, hemen yanımıza düğün yemeklerinden sofraya kurulmuştu. Karınlarımızı doyurmak üzere kalktık.

BİR GECE

YUSUF KİLECI

Bu akşam belki ilk defa bu kadar büyük bir istekle televizyon karşısında oturuyorum. Kalabalık olan kantinde yer bulamama korkusu, televizyonun başlama saatinden itibaren kantinde beklememe sebep oldu. Bir başka yerde değil 3 saat 1-2 saat bile devamlı oturduğu görül-müş şey değildi. Ne var ki 3 saat beklemek ? Turizm ve Tanıtma Bakanlığının Türk halk oyun ları ekibi Rusya turnesi filmi seyredecektik, televizyonda

Koca yurdun kantiminde bir başka sessizlik vardı bugün. Gösteriler başladı. Taşkent'ten bir kadın konuşuyor sonra. Konuşmuyor, ağlı-yordu. Sanki, ağlatıyordu içimizi sızım sızım... Tiflis'te bir yiğit «Özüm Azeri'yim» diyordu, «üç gündür sizin gelmenizi bekleriz. Gelişiniz ilk de-ğil, iki, üç olaydı. Her gelişinizde tanışaydık, kalaydınız az biraz..» yaşlı gözlerle takılıyor göz-lerim, gönül gözüm inliyor.

Dalgalı sesler yumak yumak boğazıma tıkanıyor ve sanki bana «Konuş !» diyor, «Utan-maz adam, arsız adam, konuş, esir soydaşınla alay mı edersin ?...»

Belirli, belirsiz hayâller gördü gözlerim; uyudum mu ? Hayır !. Canlı, cansız oyunlar, ba-na herbiri bir «Osmanlı şamarı» gibi gelen bin-lerce alkış ve inlemeler..

Albayrağa hasret olanların uğultusu..

Yatağa nasıl yattığımı bilmiyorum. «Beni tanıyor musun !?» dedi bir erkek ses. Sustum, konuşmaya gücüm yoktu. «Beni nasıl tanıma-sın gafil? Ben Dünya'ya hükmetmiş Türk, ben METE - HAN !.. Gafil olmakla hain olmanın hiç farkı olmadığını neden bilmezsin ?» Bir ışık gibi, bir yıldız gibi kayıp gitti. Şimşekler çaktı, çatır çatır gök gürled. «Bizi tanıyor musun ?» diye sordular, içlerinden biri konuştu : «Aç milleti doyuran, çıplakları giydiren, az milleti çok eden, dostlarını güldürüp düşmanlarını ağlatan, mil-leti için pece yatmadan, gündüz oturmadan ça-lışan biziz. Biz; Bilge Kağan ve Kültekin!»

KOÇAKLAMA

Yiğitler şahlanıp pusatlınsınlar.
İntikam almanın zamanı geldi.
Dudaklarda dua dillerde tekbir
Düşmana dalmanın zamanı geldi.

«ALLAH !» nidaları inletsin arşı
Söylensin her yerde İstiklâl Marşı
Satılmış uşağa köpeğe karşı
Parlasın hilâl'de İslâm'ın nuru

İnsafsız olmanın zamanı geldi.
Canlınsın yürekte Türklük şuurı
Kılıcı kınından çekip gâvuru
Kökünden çalmanın zamanı geldi.

Dersin verilmeli Helen piçine
Moskof'a Şamilce Kürşat'ca Çin'e
Bozkurtça kükreyip düşman içine
Velvele salmanın zamanı geldi.

Çatırdasın gökler dağlar yıkılsın
Namerdin canına otlar tıkılsın
Zafer meşalesi kanla yakılsın
Erkekçe ölmenin zamanı geldi.

Söylensin bu türkü asırlar boyu
Yırtıp cehaleti düşü uykuyu
En mukaddes dini en yüce soyu
Muzaffer kılmanın zamanı geldi.

MÜKREMİN YILDIRIM

Nefes alacak halde değildim.

Kösler vuruldu, davullar çalındı, yüzbinler, milyonlar açıldı, yol verdi. Başlar üste başlar çıktı yanyana. «Beni tanı. Bizi tanıyın. Ben Tuğrul, Türk Selçuk kartalının beyni. Ben Çağrı, Türk Selçuk kartalının kolu-kanadı; Devlet için, millet için küçük kardeşimin emrinde çalıştım, orduya başbuğ oldum!»

Suların akışı hızlı, kartalın bakışı keskin, şimşeğin atışı gürül gürüldü. Batıdan doğuya kuşlar uçuşur, doğudan batıya şahin kaçıyordu. Ordu gelirdi saf saf, öbek öbek.. Atının üstünde beyaz kefenini giymiş Alparslan, «Beğlerim, yiğitlerim. Dünya nizamını kurmaya Tanrı bizi me mur etmiştir.» diyordu. Bir yırtıcı kuşun, bir Selçuk kartalının pikesince kaybolup gitti...

Melikşah al ipeklerin içinde, Merv'deki sarayda hüngür hüngür ağlıyordu. Tanrı'ya yakarıyor; «Affet beni Allahım.. Affet... Affet..»

Kılıç Aslan bir nisan yağmuru gibi sel olup aktı bir yol. Çakan Bey «Hakkımı helâl ettim!..» diyordu.

«Karamürsel, Abdurrahman, Turgut Alp, yiğitlerim. Haydi bre aslanlarım, koçlarım..» diyor Karacabey hisarında Osman Bey.

Fatih, atını Marmaranın sularına sürmüş haykırıyordu «Ya benseniz alacağım, ya sen beni alacaksın İstanbul!»

Kum çöllerine yağmur yağıyor, Mısır'da tahtlar, taşlar devriliyordu. «Dünya bir padişaha dar!» diyordu Yavuz Selim.

Gök gözlü, altın saçlı bir arslan kükremeye Sivas'ta: «Ya İstiklâl, Ya ölüm!»

Enver Paşa Türkistan'da ağlıyor..

Dedem Korkut «Kalk yiğidim» diyor, yavaşca, «kalk, gene dağ başını duman aldı. Kalk yiğidim, kalk; arslanın payını arslan olmayan aldı.» Omuzlarımdan silkiyor. «Haydi, ne diye oyun da oynastasın, ne diye kendinle uğraştasın? Atan Kürşat 13 asırdır seni bekler, sabırla, yiğidim, korkma, Türk'te korku barınmaz.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

BÜ'LÜME, YAVRUM!

Duvarlar, yükselecek gözlerinden;
Aşılmaz dağları anacaksın!
Kulağında, kahkahalar çınlarken;
Sen, sadece ağlayacaksın!..

Bir avuç toprak olmayı, isteyeceksin
Yağmurlar, saçlarını ıslatırken...

"Ben, ben değilim!.." diyeceksin,
Ellerin Tanrı'ya kavuşurken.

Ölümün, kimseyi ağlatmayacak!
Kemiklerin toprak oluncaya dek,
Yaşamın... ellerini ıslatmayacak...

Ve toprak kokan bir bahar sabahında,
Mezarında bir qelincik uyanacak!
Belki de, tembul yanaklı bir küçük çocuk,
Derin derin gözlerini koklayacak!..

Ahmed Faiz Özcan

Türk odur ki, kayaların oğludur; yıldırımdır, kasırgadır, boradır; Dünyayı aydınlatan güneştir. Titre, kendine gel yiğidim, kalk uyan!..

Gönlünde — varsa — ihtiras ve haseti at. İzdirdaptan inleme, ezilmekten çekinme, ölümden korkma

Mesut olup gülmeği sök, çıkar hatırından. Haydi yiğit, haydi yeni akına, ülkümüzün cihan varsın farkına.

Haydi artık, göster kabaran sular nasıl yıkar bendini. Ülkü denen nazlı gelin erde şan ister..»

Yüzbaşı İşbara Alp komutasındaki ordumuz geniş ovada konakladı. Yağmur sicim gibi yağıyor, rüzgâr batıdan doğuya doğru uğulduyordu. Bu uğultu bir ses getirdi kulağımıza:

«Delinse yer, çökse gök; yansa, kül olsa dört yan yüce dileğe doğru yine yürürüz yayan.

Yıldırımdan, tipiden, kasırgadan yılmayan,

Ölümlerle eğlenen tunc yürekli Türklerimiz!..»

ANALAR

IDRİS LELİK

Besmeleyle oturlan sofradan, şükür dolu kelimelerle kalkıldı. Neşeli ve mutlu bir aile. Onbir çocuğun en küçüğü evin neşe kaynağı. Hepsini ona takılır, sevindirir, kızdırırlar. Ağabeysi televizyonu açınca, «Haberler» dedi küçük. Hemen hemen her haberde dinlediği, taklidini yaptığı, kendi deyimiyle «Kurbağa sesli adam» gene konuşuyordu. Herkes birbirine bakıp gültüyor, «İlâhi Hoca gene başladı» diye konuşurken babaları küçüğe takıldı :

— Bak senin adamın konuşuyor...

Çocukluğun, en küçük olmanın verdiği nazlılıkla babasına ters ters baktı :

— O benim adamım değil!

Ağabeysi karıştı söze :

— Babaya öyle kızılır mı ? Bak liderin ters ters bakıyor sana.. darıldı..

Duvarda, Türk bayrağı, Üç Hilâl ve bir Bozkurt tablosu arasında asılı duran fotoğrafı babasına göstererek,

— İşte o. O bizim.. Tamam mı ? dedi.

«Kurbağa sesli adam» konuşmasını bitirmişti. Spiker haberleri okumaya devam ediyordu :

«Dolmuşu binerken yayılım ateşine tutulan...»

Ağabeysinin «sus» işaretiyle sustu. Ağabeysi içini çekerek,

— Vurdular demek gene, dedi. Bir fidan daha kırıldı...

Anası üzgün, heyecanlı ve hayretle,

— Gene talebeler mi !?

— Kaç sefer dedim ana. Vurulan talebe ama..

Anası, şefkat dolu bakışlarla oğlunu süzerken :

— İyi ki bitiremedin yavrum. Bitirseydin, kimbilir, Allah göstermesin, şimdi ne yapardım. ben.. Sen de gider...

— Ana gitmek, gitmemek bir şey değil, ben gitmem, mücadele etmem, okumam; onlar buraya gelir, burda vurur. Önemli olan milletçe karşı koymak.. Devletin karşı koyması..

— Göndermem yavrum, göndermem gayri ! Derslerini ver, hayırlısıyla bir işe gir.

— Bir benle olur mu ana ? Onların istediği de bu zaten. Türk çocuklarını okutmamak, tedirgin etmek. Her Türk anası senin gibi düşünür, oğlunu göndermezse belânın daha büyüğü...

Ağlamaklı gözlerle bakıyordu anası. Çaresiz, tedirgin. Her talebe olayı, haberinde aynı konuşmalar geçer, ana aynı duygular, aynı gözlerle süzerdi oğlunu.

BEYLER

**Şehit ve vatan bizim
İktidar ve şan sizindir
Vurun beyler vurun
Kol bizim kılıç sizindir.**

**Nasır ile kahır bizim
Bükülecek gerdan sizindir
Edin beyler edin
Mal bizim talaş sizindir**

**Alınlerine katık açlık bizim
Haram yutan mide sizindir
Atın beyler atın
Doğru bizim palavra sizindir**

**Din ve kitap bizim
Fetva vermek sizindir
Tapın beyler tapın
Hak bizim batıl sizindir**

**Türkün Türkçülük yolumuz bizim
Yetmişiki gâvur sizindir
Satın beyler satın
Mülk bizim tapu sizindir**

**Turanı der milli ülkü bizim
Dönek olan sizindir
Bilin beyler bilin
Zafer bizim zillet sizindir..**

HİKMET AYTEK

— Yakalanmış mı, tutuklanmış mı katil, öğretmen ?

— Ağabey, ülkücümüydü, ülkücüyü mü vurdular ?

— Ülkücüyü vurdular gene, Katil komünistler yakalanmamış ana. Yakalanamamış.

— Tuh.. Körkeseye gidiyor vurulan.. Polis yok muymuş, candarma yok muymuş ?!..

— Var ana, hepsi var ama hükümet köklü tedbir almıyor. Anarşiyi önlemiyor. Üstelik bir kısmı ülkücülere iftira edip, komünist'ere yüz veriyor.

— Ee yavrum, hükümet sizin değil mi ? Milliyetçilerin değil mi hükümet ? Demin konuşan o adam da, «Hoca» mı diyorsunuz, her ne zikkımsa, o da «milliyetçiyim» diyordu... Müslümanlıktan, ahlâktan bahsediyordu ?...

Sustu oğlu. Zaten bitkin, ürkek olan anasını daha fazla üzmemeliydi. Anlatmak da gücü daha fazla. Anasına baktı.. İçinden «anaları üzen, evlâdının geleceğinden korkar eden, «Okutmam» dedirtenler utansın. Onları, lâyük olmadıkları o yüce makamlara getirten baht utansın!..

Sessiz bir şekilde kendilerini dinleyen küçük kardeşinin saçlarını sevgi ve şefkatle okşarken, içinden «Sabredin analar, biraz daha sabredin» dedi.

ŞEHİDİME AĞLADIM

— «İrfan Öğütçü'ye» —

Çıraladım karanlığı sessizce
Bıçak vurdum akşamların sisine
Şehidim!.. dedim de ağladım gece
Patlayan merminin iğrenç sesine

Kırık bir cam gibi çıkınca sesim
Uzaktaki şehidime ağıt ırladım
Hun gönlümde yalazladı nefesim
Vuruşa paydos dedim ağladım

AĞLADIM HAYATIN BİTTİĞİ YERDE
ŞEHİDİMİN GİDİŞİNE AĞLADIM..

CEMİL KUTLU

MİLLİYETÇİ HAREKET'İN HAFTALIK GAZETESİ :

DEVLET

ENDİNE DÖN...

HER PAZARTESİ BAYİLERDE

Adres : P. K. 284 Bakanlıklar /
ANKARA

BOZKURT

ULKU BERGİSİ

15 GÜNDE BİR ÇIKAR

Sahibi :

SADİ SOMUNCUOĞLU

Yazı İşleri Müdürü :

Osman ÇAKIR

Umumi Neşriyat Müdürü :

Burhanettin ÖZBİLİCİ

Haberleşme Adresi :

P.K. 151 Bakanlıklar - ANK.

Tel : 27 53 07 - 29 58 20

Yıl : 5 Sayı : 71

Fiatı : 250 Kr.

Yıllık Abone : 60 TL.

Posta Çeki Nu : 79758

Yurt Dışı : 120 TL.

Yurt Dışı Havale Adresi :

AKBANK Bakanlıklar Şubesi

(17354) Nu.ı

Sadi SOMUNCUOĞLU

Hesabı

Dizgi ve Baskı :

Yeni Işık Matbaası

Tel : 29 58 20

Dağıtım : **GAMEDA**

HERŞEY TÜRK İÇİN TÜRKİYE GÖRE TÜRK TARAFINDAN

Dündar Taşer Roman Yarışması

Yayınevimizin ananevi **Dündar Taşer Armağanı Yarışması** bu sene de roman dalında açılacaktır.

KATILMA ŞARTLARI :

Yarışmaya katılacak romanların daha önce yayımlanmamış ve başka bir yarışmaya katılmamış olmaları gerekmektedir. Eserler daktiloyle, kâğıdın bir yüzüne yazılmış olacak ve üç nüsha olarak Yayınevi'ne gönderilecektir. Romanlar 100 daktilo sayfasında kısa olmamalıdır. Yarışmacılar arzu ettikleri takdirde müsteağ isimle de yarışmaya katılabilirler. Ancak bu takdirde yarışmacının gerçek ismi ayrı bir mektupla yayınevine gönderilmelidir.

SON KATILMA TARİHİ :

Eserler en geç 31 Aralık 1977 günü «Töre - Devlet Yayınevi, P. K. 203, Kızılay - Ankara» adresinde olacak şekilde postalanmalıdır. Romanların mutlaka postalanması, elden gönderilmemesi gerekmektedir.

ARMAĞANLAR :

Dündar Taşer Roman Armağanı : 30.000 TL'dir.
Dündar Taşer Roman Teşvik Armağanı : 6.000 TL'dir.

Roman armağanı en çok üç kişi arasında, teşvik armağanı da yine en çok üç kişi arasında eşit şekilde paylaşılacaktır. Jüri her iki armağana da üçden az eseri lâyük görürse armağanlar yine eşit şekilde ve yukardaki miktarların tamamının verilmesini temin edecek tarzda paylaşılacaktır. Yayınevi armağan kazanan eserleri yayınlamağa karar verdiği takdirde armağanları, eserlerin ilk 10.000 baskısının telif ücretini teşkil eder.

Eserlerinizi bekliyoruz.

TÖRE — DEVLET YAYINEVİ